

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.	Felétős szerkesztő: DR. STRASSER ARMIN	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Főmunkatárs: Oszeszly M. Victor. Hirdetések egyezség szerint. Kéziratokat nem adunk vissza.
---	---	---	---

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egy szó a gyáriparról.

I.

Tudjuk, hogy minden állam jólétének, gazdaságának legbiztosabb s egyedül szilárd alapja s bázisa az „ipar“. Hogy az tényleg így van, azt úgy hiszem nagyon felesleges bizonyítani s elégséges ha állításom teljes igazolására, csak egy-két államot nevezek meg, mint az Egyesült-Államok, Angolország, Németország stb., mely államok mai fejlettségüket, jólétüket s virágzásukat csak az iparnak köszönhetik. Legyen az kis, nagy avagy pedig gyáripár a vele foglalkozóknak sokkal biztosabb megélhetést nyújt, mint a föld a földművesnek. Hogy ez is arany igazság, nézetem szerint ezt könnyő kimutatni, minden tüzetes indokolás, vagy pedig okadatolt bizonyítást nélkül.

Hízen tudják mindnyájan, hogy mindennapi dolog igényeinek folytonos szaporodása. Már pedig az igények folytonos szaporodásával szaporodik, illetve növekszik a szükséglet is. A szükséglet szaporodása pedig vagy új cikkeket hoz az egyes lelemények feltalálók által vagy pedig a már meglévő gyártást fokozza. De a szükséglet egyben a keresetet is, mert minél nélkülözhetetlenebb valami cikk, an-

nál inkább keresik azt. Már pedig minnél többet keresnek valami cikkből vagy bármiből, annál nagyobb, annál magasabb az ár. Így a szükséglet egyszerűt maga után vonja a felesleges munkaerőnek alkalmazását, másrészt pedig kellő és biztos keresetet hoz. De fokozza a keresetet, az iparosok számát is, mert mindig többen is többen mennek e pályára s növeli e vállalkozási szellemet is.

Ezzel szemben a földműves bármilyen belterjes gazdálkodást is végez, bármilyen áldozatokat is hozzon az intenzív gazdálkodásra, a földnek termőerejét ugyan fokozhatja, de elégséges egy-néhány órai elemi csapás s végez egész évi munkájával, fáradságával s minden menyével. Oda a munka, oda a fáradság, oda a befektetés s oda a megélhetés. Addig az iparos otthon nyugodtan végzi munkáját, a jó kereset biztos reményében.

Hogy mennyivel biztosabb megélhetést nyújt az ipar, mint a földműves tán semmi jobban nem (illusztrálja) igazolja, mint a jelenlegi, sajnos annyira elterjedt kívándorlás.

Nézzük csak meg a kívándorlási statisztikát és látni fogjuk, hogy egy és ugyanazon időben hány iparos s hány föld-

műves hagyta itt édes hazáját, melyről pedig a nagy költő elzengete „itt éléd és halnod kell“.

II.

Hogy a kívándorlónak részben utját álljuk, hogy ezt csak parányilag is csökkentjük és hogy a sok kis-ekszisztenciának, érte kis-iparosok, kik kellő tőke hiányában nem képesek e már meglévő gyárakkal versenyre szállni, biztosabb pozícióba jussanak, gyári telepeket kell állítani. Egyedül csak itt nyerhet az a kis-iparos keresetet, (ki különben a szocializmustól, anarchizmustól alig volna megmenthető), mely neki kellő s teljes megélhetést nyújt.

Mindkét nem pedig csak hazájának jólétét, megerősödését, gyarapodását és felvirágozását juttatja elő. Hogy mindentűn a jólét, boldogság és meglegedés fog ennek nyomában járni s nem kell akkor a szenvedés és nyomor korszakától félünk. Hogy gyári iparunk fellendülésétől mennyit várunk s hogy közgazdaságilag mennyi értéket hoz, azt tán semmi jobban nem illusztrálja, mint az, hogy azokból a városokból, hol a gyári iparnak csak egy-két neve van képviselve, a meglegedés, boldogság és megélhetés fényes sugara lövel felénk.

Oletany ur.

Nagyszámú ösmerőseim közt van egy, aki boldulni a zenéért.

Magam is szeretem a zenét, sőt mondhatnám rabja vagyok, mert mihegyt valami andalgó melódia üt meg a fületem, mindennapi gondjaim eloszlanak s én kégyönyörben ringatózom. Könnyen érteszt abból, hogy szeretem az olyan emberek társaságát, akik értenek a zenéhez.

„A zene sejtjéni engedi az emberrel az ég két végtelenjén túl levő álmvilágot, a zene az emberi lélek kottára szedett sejtjele, a zene az Isten képmására teremtet ember gyönyör vagy keserűség kedélyének zengő megnyilatkozása.“

Ezen bombasztikus szavakat gondoltam egy delután az Andrassy-uton, midőn egy ösmerősom Oletany urnak bemutatott.

Alig tettünk öt-hat lépést Oletany ur így szölt hozzám:

- Uraságod bizonyára zenész.
- Nem vagyok az a szó szoros értelmében, de értek a zenéhez.
- No hisz én is úgy gondoltam.
- És honnan gondolta, ha szabad kérdezmem?

— A szemöldökei össze vannak növe, a maxilla superior kifelé áll a Camper-féle szögnek megvan a muzikális elváltozása, minek következtében az Eustach-féle csatorna megbővöl és akusztikájá megnagyobodik. — Tyűh gondoltam, ez egy zenei Lavater, ezzel nem lesz jó ki-

zedeni. Egész lesajnálva éreztem magam. Az hittem értek valamit a muzikához és ez az ember olyanokat is tud, amiről nekem fogalman se volt. Mindazonáltal örültem is a társaságnak, legalább összekertült egy vérbeli muzikusussal.

Az nap együtt sétáltunk a Váci-kúrtól az Andrassy-ut végére az oszlopon álló hölgyig. Többözt tettük meg ezt az utat oda és vissza, közben örült száguldozásokkal végzve a zene birodalmában. Bellintől Dankó Pistái minden zenést megbecsültünk vagy lesajnáltunk. Én csak a műkedvelő érzesével szöltam közbe egyszerűen egy „ugyan“-t vagy „természetes“-t, míg Oletany ur hallatlan fölényen böncolgatta a zene apostolatit.

Fülemben egész zenekar zugott, mikor hazatértem. Még álomban is zenével foglalkoztam. Az összes zeneköltöket szédületes gyorsasággal hallat forogni sírjaikban. Szárnyas nagyböök, szálló obók és görög timpanik mozogtak össze-vissza a sírok felett, miközben mindenik a maga hangján vérszenen mormogott. Bizonyára az új mesterek ellen tintettek. És a sírokon túl dicsőfényt övező állott Oletany barátom összefont karokkal, mint egy Napoleon.

Másnap értesítettek, hogyha még egyszer olyan böögözést viszek véghez az orrommal, felmondják a lakást.

Azontul gyakran találkoztam Oletanyval, aki a Wagner kultusz igyekezt bennem meghonosítani. Szükségtelen látni mondani, hogy két nap alatt olyan Wagnerista lett belőlem, hogy megfoj-

tottam volna azt, aki Wagneről nem az elragadtatás hangján nyilatkozik. Azonfelül átadtam magam értekező a zenének. Oletany biztatott, hogy van rá némi tehetségem s rövid 10 év alatt hallat annyira is vihetem, mint ő.

Fokozott igyekezetem azt eredményezte, hogy embertársaim boldonak tartottak. Nem tehettem róla, de folyton azon igyekeztem, hogy az egész zenekar egyittesítet duódojjam. Ez aztán olyan furcsa hangokat eredményezett, hogy ismerőseim részben nevettek rajtam, részben agódtak miattam. Nem tudom előfordul-e zenei tehetség az orvosi körismében, de annyi bizonyos, hogy én delirium musicale-ban szenvedtem. Szerettem volna már szabadulni egy időre a hang zsarnoktól, de naponként elcsépett és mindig tudott mondani valami zenei újdonságot, hogy Arnoldson Siegfried a mult évben g helyett szándékosan ges-t énekel a „Habanerá“-ban, hogy a közpés nagyságu birkanak beléből hány É hur teik ki, hogy ha egy obrista hamisan játszik, azt bugó sipistának hívják, hogy a prágai opera zenekara egy félhanggal lejjebb van, mint a szentpétevári.

Annyi bizonyos, hogy a prágai opera zenekarán kívül csak én voltam jobban lehangolva. Ha van művészet, amit hamis megelhetni úgy, a zene az, jóllehet rövid ideig formális élvezetet szerez, így voltam én is.

A rettenetes sok kontraszt, össz-és visszhangzat, moduláció annyira megzavarta a fejemet, hogy képtelen voltam gondolkodni. Ettől az embertől meg kell szabadulni, vagy meg kell örülnöm. Öszintén szölvia azonban alternativa

III.

Kezdjük azzal a kérdéssel, vajjon van gyáriparral vagy nincs. Azt hiszem könnyű a felelet, hogy nincs. Vagy tán egy-két nagyobb vasgyár, gépgyár, kender és len főző vagy szövő avagy pedig talán pálinka-főző, eszenc, szkviz, téglá ect. ect. gyárak képezik Magyarország gyári iparát. Nohát ki mondhatjuk minden lelkiismeret fordulás nélkül, hogy sem egyik, sem pedig a másik.

Mert miként egy-két fecske még nem csinál tavaszt, akként sok még nem terem nyarat. Pedig én Istennel, mily könnyű is volna gyári-ipparral legénykedniük.

Hiszen a természet oly annyira megáldott természeti kincseivel, mint tán még egy európai országot sem. Van vasank, szenek, már pedig minden gyári iparnak, minden ipar államnak ez volt s lesz a megalkotója. Van anyai meg anyai folyók, melyeket szintén fel lehet, sőt máshol fel is használnak gyári üzemekre. (Elvéve nálunk is). Van nyersanyagunk, mint len, kender, bór, fa, gypaju ect. és különféle termények. Hát még ki mell több? Semmi, csak ezt felhasználni.

De hiszen ez nem kell. Hanem kell angol posztó, brüsszeli csipke, lyoni selyem, gráci sör stb. stb.

Kérdem tehát, hogy ez így van jól vagy egy legyen jól, hogy ipart teremtsünk, ipart a száműzöttnek, ipart a kis-ekszisztenciának, ipart önmagunknak.

Hogy ez ipart megteremthessük, szükségesség még (természeti kincsektől eltekintve) hogy állam, város s község vállalkozási kedvet teremtsen ezt tetheti az által, hogy az egyes vállalkozóknak minél nagyobb, minél több kedvezményt nyújtson. Így, hogy a közelből vevők példát Nyagyánizsa város 28 hold ktsz. földet szavazott meg egy len és kender főző és szövő vállalat létesítéséig.

között voltam. Nem mondhatom Oletáynak, hogy bele utam a zenébe, mert ezáltal köcköztattam volna előtte jó hírnevemet. Valami eszéhez kelene folyovadnom, de mihez?

Áldig töprenkedtem, míg egyszer újra összerúgtam Oletány urat. Természetes, hogy rövid öt perc alatt már lóhalásában gázoltunk az operák színes és színtelen skáláin fel s alá s hiába volt minden feltevésem, hogy nem foglalkozom többé zenével újra nyakig ütem az akusztikában.

A dolog terhes volta elérte topontját. Mikor heza értem elárat találtam lakásokom legnagyobb meglepetésemre, igen szigorú arccal.

Fiam — szól — rossz hírek keringenek felőled. Nem tudom beteg vagy-e vagy nem, de a házi asszonyon azt írta, hogy egész nap folyton bömbölsz.

— Mta, mta, mtata — ha!
— Mit mondasz?
— Hallgóló, hohuból, tranun.
— Szegény fiam te beteg vagy, fektüdj le, majd elküldök Schwarzerért.

— Ritatata, ritatata, rita — rita hó.
Az öreg elszaladt és én füztem tovább zenei reflexiómat. Javában durrogtam, trilláztam és bombardoztam, mikor az öreg kinyitl és Oletány ur lépett be.

— El is felejtettem mondani, hogy mikor Wagner a Rientzi urt, még egészen fiatal volt s nem filozofált a zenével.

séhez 15 évi pótdadó- és kövezetvám-mentességgel. Ugyancsak a közelben egy pótkávé gyár nemcsak telket és egyéb fenti concessiókát kapta, hanem 100.000 vagy még több drb. téglát helyszínen hordva. Ugyanezeket a feltételeket, kedvezményeket majd minden város megadja s ez erkölcsi kötelessége is, mert ha adót tud különféle címeken szedni, tudjon részben foglalkozást is adni. Ugyancsak ez vonatkozik magára az államra is. Éppen ezért állam is meg tesz mindent, csakhogy ipart teremtsen. Gépeket ad, pénzsegélyeket osztogat subvenció címen, csakhogy vállalkozási kedvet teremtsen; mi vezesse ezt a mézzel és mázzal folyónak gunyolt országot az igazi „Kanaánba“

Sz. — I.

Nagyközségi ügyek

Hirdetmények.

Alulírott Alsólendva nagyközség előjárósága részéről közhírré tétetik, hogy Alsólendván, 1906. évi február hó 4-én délután 2 órakor a városház tanácstermében közbirtokossági közgyűlés fog tartani — melyre a tagok tisztelettel meghívhatnak

TÁ R G Y:

1. Legelső rendtartás megállapítása.
2. Legelső díjak kiosztására határozat hozatala.
3. Néhány házhelynek terület eladása.
4. Az erdőből legelőnek esett részlen lévő fák eladására érkezett rendelet előterjesztése.
5. Egyéb előforduló ügyek elintézése.

Kelt Alsólendva, 1906. évi január hó 16.

BARANYAY KÁLMAN TOMA JÁNOS
közs. főjegyző. városbíró.

Alsólendva nagyközség előjárósága

— Igazán . . .

— Természetes, de később azután a Wálküröknél s a Siegfriednél megnyilatkozott tehetség egész nagyszerűségében. Pokoli ötletet támadt, most vagy soha.

— Hallja kedves barátom én azt tartom, hogy Wagner a világ legnagyobb zenei szamarata.

— Mit mond, mit mond, szolt Oletány közelebb hajolva.

— Azt mondom, hogy Wagner összes művein orgájtól a hülyeség.

Tudtam, hogy ez a legerősenyebb oldala. — Uram Ön meg van bolondulva.

— Nem a, csakhogy egy olyan zenei szedelgőnek, mint Wagner nem ülök fel!

— Ajkára ne vegye többet ezt a szent nevet. — Nem bánom. Aki Wagnert elismeri az maga is bolond — válaszoltam én fellékelítve.

E közben bejött az apám és kérdezte, hogy ki ez az ur.

Ez a nemzetközi zenei hülyék letéteményese. Oletány nagyot ordított s egy pár pillanat múlva pressissimo futott lefelé a lépcsőn.

Azóta se találkoztam ezzel a modern kígyó-indítóval.

I — s I — n.

közhírré teszi, hogy az 1905. évi községi-közmunka-számadás, a községi, jegyzői hivatalban 15 napos közsémméleki kitétetett és a hivatalos órák alatt betekinthető. A fel-szólamlás ugyanott február hó 1-ig bezárólag, szóval vagy írásban előterjeszhető.

Kelt Alsólendván, 1906. január 17.
BARANYAY KÁLMAN TOMA JÁNOS
közs. főjegyző. városbíró.

HIREK.

— **Előléptetés és kinevezés.** A kereskedelmi miniszteriumban Buchberger József dr. miniszteri főmérnök lépett elő. Továbbá a hadügyminiszter Biró (Buchberger) Ignác juris utrusque doktor fizetéses hadbíró jelöltnek, — és Buchberger István ügyvédjelölt a budapesti ítélőtábla elnöke díjaz joggyakornoknak nevezte ki. — Szívből üdvözöljük.

— **Vasut.** A Magyar helyierdeki vasutak részvénytársasága a déli vasut Nyagyánizsa állomásától Kiskanizsa, Besechely, Letyeny, Rátka, Algyár-major, Csörnyégyől, Dobri, Lendvanyafra, Völgyfalura és Csente irányában Alsólendva állomásig s innen folytatva Alsólendvalakos, Felsőlendvalakos, Kapca, Hottica, Nagypalán, Cserencső, Muraszombat, Falud, Széchenyfalva határárt az Vashidegkutig és e vonalból Algyármajorral való elágazással Erdőhatáig vezetendő 0-70 méteres keskenyágúnyu h. é. vasutuvonalra előmunkálati engedelmet nyert.

— **Az új főispán.** Teljesen hitelt érdemlő helyről értesülünk, hogy Zalavármegye főispánja Porteleky László dr., a honvédelmi miniszterium segédtitkára lett.

— **Személyi hír.** Kirnbauer Ferencet, az Alsólendvai Takarékpénztár könyvelőjét a nagy-atai takarékpénztár főkönyvelvével választotta.

— **Halálözás.** Gáspár Ferenc muraszombati plebános a múlt héten tüdőgyulladás következtében elhunyt. A meghaldogult lelkiaitya részvesszáradon keresztül volt a muraszombati fars jogász pástóra, mert is híveinek osztalton szafete részre kiserle el utolsó utjára.

— **Forgalmi akadályok.** A hétfő és keddi közötti éjszaka dult nagy hózatár a Déli vasut Budapest — Kanizsa közötti vonalán forgalmi akadályt okozott. Ugyanis a Budapest felől éjtelben beérkező gyorsvonat Komáróros és Zala Szent-Jakab állomások közt a nagy hófúvatagban elakadt és csak jó 4 órai, a nyílt pályán való vesztégtelen után tudta a kiküldött segély mozdony a vonatot a kanizsai pályaudvarra bevontani.

— **A jelzett bankó.** Gyakorri eset, hogy a bankjegyekre jeleket írnak, bejelzőket ítnak, szóval a bankokat megjelzik. Az Ostrák Magyar Bank figyelmezteti a községet, hogy a keresztült, bejelvezt, vagy bármely módon megváltoztatott bankjegyet csak darabonként 10 fillér, ez-reseknél 30 fillér előlátsítási költség megterítése mellett fogadja el.

— **Az esküdtbírószág elnöke.** A pécsi ítélőtábla elnöke a nagykanizsai törvényszéknél szervezett esküdtbírószág etnökül az 1906. év tartamára újabbán Závody Albin kuriai bíró címmel és jelleggel felruházott törvényszéki elnököt, helyettesít pedig dr. Neusidner Antal törvényszéki bíró jelölttel ki.

— **Drágul a posta.** Az államnak a postából több millió haszna van. Csak alig néhány éve, hogy a levelező lapok árat fölemeltek. Most megint változás lesz és pedig olyan, amely miatt a községyeg ugyancsak fog bosszankodni. Március 1-ét kezdve a zárt leveleket a beföldi forgalomban már nem 10, hanem 14 fillért kell fizetni s így minden egyes levél 4 fillért többé kerül. De drágább lesz még a magyar posta egyéb viszonyokban is. Hogy azonban ennek mént enyhíthetlet adjanak, a levelező-lapok árat ísmét 4 filléren szabják meg. A drágulást különösen a kereskedelem fogja megérezni, azonban érinti az egész ország lakosságát.

— **Hirdetés.** A vármegyei központi mezőgazdasági bizottság kisgazdák részére aranka-mentes loher- és lucerna magot vásárol, s azt a jelentkező kisgazdák közt 3, 5, 10, 25, 50 és 100 kilós zsákokban kiosztja. 50 klg. és ezen felül

csomagba a löher kilója 153 fill., a lucerné 133 fill. 50 kfg. aluli mennyiségben az árak 2 fillérről magasabbak. A rendelők a megyei mezőgazdasági bizottságnál február 14-éig jelentkeznek.

— A megyei hírlapirólalom köréből.
A Csáktornyai megjelölő magyar- és horvát-nyelvű „Muraköz” eddigi felelős szerkesztője: Margitai József tanítóképezdi igazgató, aki huzsonhárom éven át vezette a lapot, a felelős szerkesztői tisztelet Dekány Mihály tanárnak adta át, aki a lap magyar részét szerkesztő. A horvát részt Loparics József vezeti. Margitai József a lapról végleg nem vált meg, hanem annak fő-szerkesztője maradt.

— Vármegei közigyelés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi január hó 29-én délután 10 órakor a vármegegyezs közlés-törvényben rendkívüli közgyűlést tart, melynek ki-zárólagos tárgyait a kinevezendő főispán installá-tiója feletti határozat hozatal képezi.

— Bucsu. Mindazon jóbáróainak és ismerőseimnek, akitől Alsó-Lendvára való gyors elítávoznom következtében személyem nem vehettem hasznát. — Ez utóm gondolat: „Isten hozza-d”-ot. Kérem őket tarstannak meg jó emléktímek. Nelem az élet minden szakában a szerzene minden változása között becses marad barátsá-guk emléke.
Kirnbauer Ferenc.

— Helyreigazítás. Lapunk 6. hó 18-án megjelent számában „Mulasót borbély” címen megjelent közleményben az illetékek névén — meg-jelvényv szerkesztőségünkben — kijelentv, hogy az nem fellet meg a valóságának és hogy az illeto nem azonos az ő fiukkal.

— Furfang. Egy korszmáros leakart menni a pincebély. Nagy meglepetésre a pinceját nyitva voit. Az alsó lépcsőfokon állott egy ember, vállán borposalackokkal állt megakott kos-sárral. A korszmáros hirtelen bezárta a kalcssal a pinceajtót, miközben lekiáltott a tolvajnak:

— Türelmet kérek, rögtön itt leszek a rend-őrrrel!

A tolvaj azonban nem veszté el lélekjelen-létét, s így felelt:

— Am tessék, de én „beesültletem” fogom, hogy mire a rendőrről elte, minden hor-dójanak bevarem a fenekét, jobb lesz tehát, ha bekövet tovább enged menni.

A korszmáros megijedt a fenyegetéstől, ki-nyitotta a pincét, s a tolvaj elszaladt.

— A bodri meg a gazdájá. Egyik lakos-akapéntárbá becsmagott a napokban egy csiz-más falusi magyar. Egy kétszáz forintokéját rakta be a bankba. Hadd használják az urak a pénz, jobb helyen van náluk, mint odahaza a sublatban. Innen legalább nem lopják el, meg interest is fizetnek utána. Ugy ám, csak éppen az a bökönné, hogy a kiskönyv elveszhet, meg el is lophatják a ládafiából, mert hiszen az őrdög nem alszik, egye meg az izt. Aztán, amit az ember keszverem összekuporgatott, valami perna-hajder kikaparja a spórkasszából.

Tekintős uram, instálom, hogyan le-hetne segíteni a bajon, hogyan a könyv el-kerülődik, más ki ne kapja a pénzt?

— Hát válasszon valami jelszót, bátyám — világoztja föl a tisztelő.

Jelszó? Hm. Ezt bajos megérteni. Hossz-magyaraztatni kell hozzá. El is gondolkozhat az szegény emberfele, hogy hármi há az őrdög is le-gyen a jelszó? Végre megállapodnak. A bácsinak van egy láncos kutyaja, a Bodri. Legjobb lesz hát a kutya meg neve jelszónak. Persze, hogy a legjobb. Szepen rá is írják a könyv lapjára a hű kutya nevet, amire aztán a magyar annak rendje szerint elkövetkezt. El ám, de már az ajtóba — mégis csak vissza kellett fordulnia. A gond csak gond, nem hagyja nyugodni az embert.
— Tekintős uram, könyörgöm, de aztán mi lösz, ha mo talál döglényi a Bodri?

— Egy 100 koronás ajándék. Kallós és Márkus — nagyvánd magyar művészek egy dom-bornívét alkotott, amely valóban mesésnek mond-ható. Ezen dombornívét keretelt együtt ingyen adja „Tolnai Világ Lapja” minden előfizetőnek ki a lapot 4 fr értékű ár helyett fél évre 3 fo-rintért előfizeti, csupán a keret számtíjút fel, ki a 2 frt 50 krajcárba kerül. Fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy a keret csaknem kétszer any-nyit ér, mint a mennyit írték kérik. Azon elő-fizetőink, kik a „Tolnai Világ Lapját” nem is-merik forduljanak a „Magyar Kereskedelmi Köz-

löny” kiadóhivatalához Budapest, VII., Dohány-utca 16—18, a hol mutatóvált, s egyb felvíla-gosítást szívesen adnak díjtalanul.

Árverési hirdmény.

Pichan Gusztáv marburgi bejegyezt cég képviseletében ezenel közzé teszem, miszerint Klepez F. József bagonyai kereskedő elleni 2452 kor. 20 f. s járuléki erejéig foganosított végrehaj-tás alkalmával lefoglalt 2300 kor. becserétki ingók, u. m. kelmék, barchetek, szövetek, kocsi, ló és butorok

1906. január hó 30-án

d. e. 9 órakor Bagonyán tartandó árverésen a legelőbbet igézőnek, becsáron alul is el fognak adani.

A venni szándékozók szíves tudomására

DR. CHILKO SÁNDOR.

72.1906. szám.

Árverési hirdmény.

Alulirt kir. bír. végrehajto az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy az alsólendvai kir. járásbírószög 905. V. 708. sz. végzése által Rej József és Rej Maria végrehaj-tató javára Jerebich Iván ellen 2115 kor. 70 fill. tőke. ennek 1900. évi dec. hó 27-től járó 5 % kamataj, ugy járuléki erejéig erendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólóg lefoglalt 884 kor. fillére becsült szarvasmarhák, sertések, székér, ecse, borona, talyga, széna, szalma, hordók, láda, göré és szobatorokból álló ingóságok nyilvános árverés után leendő eladatása erendeltetvén, ennak a helyszínén, vagysis Bellatincon eendő eszköztésére

1906. évi február hó 6-ik

napjának délelőt 10 órája határidőül kintetiki és ahhoz a venni szándékozók ezenel elő meg-jegezzesell hivatatnak meg, hogy az érintett ingó-ságok ezen árverésen az 1881. évi IX. t. c. 107. §-a értelmében a legelőbbet igézőek becsáron alul is eladattni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi IX. t. c. 108. §-ában megállapított fel-tételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsólendván, 1906-ik évi jan. hó 24.

Andriosecz Lénárd
kir. bír. végrehajto.

53.1906. tkvz.

Hivatalos jelentés Bördöce község telek-könyvi átalakítási ügyében arról, hogy a 7404. 1905. sz. hirdményt tévesen a 24366. 1893. I. M. számú rendelet 112 §-a helyett a rendelt 89 §-a alap-ján bocsátottak át.

V É G Z É S.

A telekkönyvi hatóság a jelentés folytán a 7404. tkv. 905. sz. a kibocsájtott hirdményt hatálytalannak jelenti ki kibocsájtja a következő újabb

hirdményt.

Bördöce község évi átalakítási ügyében a 7404. tkv. 905. sz. a kibocsájtott s a hivatalos lap 1905. évi 287. 288 és 289 számaiban közle-tett hirdményt tévesen bocsátatták ki, az alul-irt tkvi hatóság át hatálytalannak nyilvánítja.

Együttel közzé teszi, hogy Bördöce község telekkönyvi bírókszabályoz s következtében át-alakított és az átalakítással egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézv., a melyekre az 1886. 2. és az 1889. 38 és az 1901. 16. t. c-ikkék a tény-leges bírtoklás tulajdonjogának bejegyzését ren-dezik az 1882. évi 2. t. c-ikkben szabál, oendő e-járás a telekkönyvi bejegyzések helyesbíté-sével kapcsolatban fogatosítottatok.

Ezt azát a felhívással teszi közzé hogy

1. mindazok, a kik az 1886. 2. t. c-ikk 15. és 17 §-ai alapján ideértve §-oknak az 1889. 38. t. c-ik 5 és 6 §-aiban és az 1881. t. c-ikk 15 §-a pontjában foglalt kiegesztéseit is, valamint az 1889. 38. t. c-ikk 7. §-a és az 1881. t. c-ikk 5. §-a-b pontja alapján eszközölt be-jegyzések vagy az 1886. 2. t. c-ikk 22 §-a alap-ján történt, törlessék érvénytelenséget kimutat-hatják, e végől törlessék kerésüket 6 hó alatt vagysis az 1903. ÉVI JULIUS 31-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be. mert e meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után indított törlessék kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett há-rányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. 29. t. c-ikk 16 és 18 §-ai-nak esetében ide érte e utóbbi §-nak az 1889. 38. t. c-ikk 5 és 6 §-aiban foglalt kiegesztéseit is, — a tényleges bírtoklás tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondás-át élni kívánának, írásbeli ellenmondásukat 6 hó alatt vagysis 1906. ÉVI JULIUS HO 31-ig be-zárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be. mert e meg nem hosszabítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vételni nem fog:

3. hogy mindazok a kik a telekkönyv át-alakítása tárgyában a tett intézkedés által, nem különböz, mindazok, akik az 1. és 2. pon-tban körülírt esetekben kívül az 1892. 29 t. c-ikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által e előbb nyert nyilvánkönyvi jo-gaikat bármily irányban sérte válik, — ide érte azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. 38. t. c-ikk 16 §-a alapján történt bejegyzését szerelmesen találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatóság-hoz 6 ó alatt vagysis 1906. ÉVI JULIUS HO 31-ig be-zárólag nyújtsák be, mert e meg nem hosszabítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbőntött téves bevezetésből származó bármi nemű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetnek az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendelkezé-sénél csak időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett 3 ik személyek jogainak sérelme nélkül támad-hatják meg.

Együttal figyelmeztetek azok a felek, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratot adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyuttal egyszerű másolatokat is csatolnak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket e telekkönyvi hatóság-nál átvehetik.

A kir. járásbírószög mint telekvi hatóság.
Alsólendván, 1906. évi január hó 3.

Bír. kir. albir.

Az alsólendvai uradalmi főbérnökség

amerikai anyatelepírók

eladásra kerül mintegy 100.000 drb nagyrészt Rip. Portalis, részben Rup. Monticola I oszt. sima vessző ezrenkint 20 kor-ért.

Ugyancsak ott eladatik különböző fajú (zöld szilváni, budái zöld, mézes fehér, olasz rizling) mintegy 2000 drb fasó oltvány is.

Venni szándékozók forduljanak az Alsólendvai urad. főbérnökség közp. irodájához.

SZŐLŐVESSZŐ

A világhírű
DELAWARE

adja a legjobb bort!

Oltani permetezni nem kell!!
a szőlészet kincse.

A phyloxerának ellent áll!!

Leírását és árjegyzéket ingyen küldünk
bárkinek.

**Szőlőoltványok mérsékelt áron
kaphatók!**

**Nagymennyiségű sima s gyökeres Dela-
ware vessző eladás.**

Czím:

Szigyártó és Takács.

szőlőtelep tulajdonosok

Telep: **Alsó-Segesd**

Központi iroda **Felső-Segesd. (Somogy megye).**

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár

hetibefizetési-, betét- és előleg üzletágának

VII. csoportját

folyó évi február hó 15-én nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár

igazgatósága.

Belépési felhívás

az Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság

gyűjtő és előlegezési osztály

IX-ik évtársulatába

Van szerencsénk a t. Czím tudomására hozni, hogy a **gyűjtő- és előlegezési** osztályunk IX. csoportját **1906. január hó 31-én** nyitjuk meg.

Bárki tetszés szerinti számban jegyezhet üzletrészeket. Minden üzletrész után hetenként 1 korona fizetendő. A négy év letelte után az évtársulat feloszlik és a társaság a leszámolási összeget **14 napon belül** fizeti ki, amidőn is a könyvecske visszaszolgáltatandó.

Vidéki tagok 4 hétig késedelmi kamat alól felmentetnek.

A takarékpénztár a befizetett összegek után **4% kamatot fizet**. Ezen kamat után járó 10% kamatadót az intézet viseli.

Minden egyes részjegy, azaz heti egy korona befizetés után kölcsönképen összesen **200 koronát kitevő előlegre tarthat igényt.**

A kölcsön-előlegek után a kamat 6¹/₁₀%, mely hetenként a befizetéssel együtt szedetik be olyképp, hogy minden 100 korona kölcsön után hetenkint 13 fillér kamat fizetendő.

Az esetben, ha a t. Czím részt vesz ezen csoportban, tisztelettel felkérjük, hogy velünk tudatni sziveskedjék, hogy hány részletet jegyezhetünk elő b. nevére.

Teljes tisztelettel

Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár.